

ГЛАВА ІХ.

ИСТИННЫЙ ПАТРИОТЪ.

За да обычае отечество—то съ истиннѣ, вы—сокъ любовь, трѣба прѣвѣнѣ да бѣдемъ мы исти—ти такви граждане, дѣто отечество—то да не ся чрви за насъ, а оште да ся голѣми съ насъ.

Кой—то ся присмыва на вѣрж—тѣ и на добры—ты нѣравы, той не може достойно да обыча отече—ство—то си, исто какъ то не може достойно да обыча женѣ си онъ—зи, кой—то счита че не е длѣженѣ да и бѣде вѣренѣ.

Кой—то хули вѣрж—тѣ, святость—тѣ на вѣнчи—ло—то, приличие—то, честность—тѣ, нека и да выка той „ Отечество! отечество! „ не му хваштайте вѣрж. Той е лицемѣрѣ, той е най лошѣ гражданинѣ.

Добърѣ патриотѣ може да бѣде само добро—дѣтелный чловѣкѣ, кой—то познава и обыча вси—чкы—ты си длѣжности, и залѣга да гы изврѣшва.